

वाढळ वाता

● मुख्य संपादक : अजय भागे ●

● बीड/महाराष्ट्र ●

● गुरुवार दि. ५ डिसेंबर २०२४

● आरएनआय-एमएचएमएआर/२०२३/८७५५५

● वर्ष २ रे

● अंक-१००

● पाने ४

● किंमत ४ रुपये

शिंदेंचे माहिती नाही, मी मात्र शपथ घेणार

अजित पवारांच्या विधानामुळे हास्यकल्पोळ एकनाथ शिंदे यांनी ही काढला दादांचा अनुभव

मुंबई (वृत्तसंस्था)

महायुतीच्या नेत्यांनी बुधवारी राज्यपालांनी भेट घेऊन सरकार स्थापन करण्याचा दावा केला. त्यानंतर आयोजित पत्रकार परिषदेत पत्रकारांनी मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांना त्यांच्या मंत्रिमंडळातील समावेशाविषी प्रश्न केला. त्यावर शिंदेनी उत्तर देण्यापूर्वीच अजित पवारांनी शिंदेचे माहिती नाही, पण मी मात्र निश्चित तश पथ घेणार आहे, असे स्पष्ट केले. त्यांच्या या उत्तरामुळे वारातलापात एकच हास्यकल्पोळ उडाला.

देवेंद्र फडणवीस यांची बुधवारी भाजपच्या विषिमंडळ पक्षनेतेनी निवड करण्यात आली.

त्यानंतर त्यांनी मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे व राज्यपाली कांगेसचे अध्यक्ष अजित पवार यांच्यासह राज्यपाल सी पी राधाकृष्णन यांची भेट घेऊन सरकार स्थापन करण्याचा दावा सादर केला.

ॐ दत्ती मुर्तिया दत्तोऽहम्

‘माणसाला नेमकी किती जमीन लागते?’ ही
लिओ टॉलस्टॉयची लघुकथा प्रसिद्ध आहे. सुमारे
दीडशे वर्षांनंतरही या कथेचे सार आणि प्रश्नाचे
मर्म आपल्याला उमगलेले नाही. त्याच्रप्रमाणे
मुंबईसारखी शहरे झोपडपट्टीपासून मुक्त होण्यासाठी
नेमकी किती जमीन लागेल, बिल्डरांना किती
भूखंड लागेल आणि राजकारणी-नोकरशाही यांना
जमीनीच्या विकासापेटी किती मलिदा द्यावा
लागेल, या प्रश्नांची उत्तरेही आज कुणाला ठाऊक
नाहीत. मुंबई शहर झोपडपट्टीमुक्त करण्याची आणि
त्यासाठी बिल्डरांना जमीन आंदंण देऊन
त्यांच्यामार्फत ४० लाख झोपडीवासियांना मोफत
घरे देण्याची योजना १९९५ साली घोषित करण्यात
आली. त्यास आता तीन दशके उलटूनही
झोपडीमुक्त मुंबईची घोषणा ही केवळ बलग्नाच
ठरली आहे.

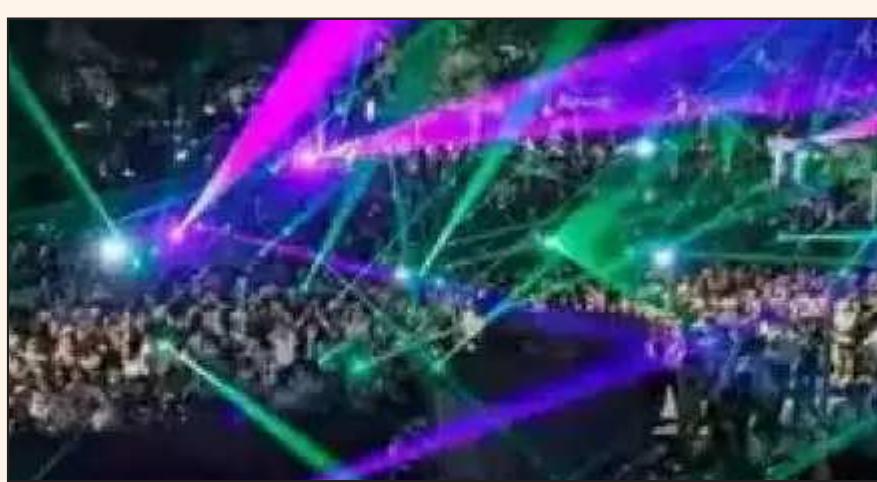
सर्वोच्च न्यायालयाने या यो जेने तील सावलागोंधळाची गांभीर्याने दखल घेटली असून मुंबई उच्च न्यायालयाच्या खंडपीठास मुंबईतील झोपडपट्टी पुनर्वसनाची झाडाझडिती घेण्याचे निर्देश दिले आहेत. महाराष्ट्र झोपडपट्टी सुधार, निर्मूलन व पुनर्बांधणी हा कायदा १९७९ पासून राज्यात अस्तित्वात आहे. मुंबई उच्च न्यायालयातर्फे आता या कायद्याची अंमलबजावणी नेमकी किती प्रभावीपणे झाली आहे, त्यातून काय साध्य झाले आहे व त्यात किती गैरप्रकार झाले आहेत, याची तपासणी होणा आहे. खेर तर गेल्या ५० वर्षांत झोपडपट्टी सुधार आणि निर्मूलन याबाबत काय झाले, याचा वळोवेळी आलेल्या सरकारांनी आढावा घेण्याची गरज होती. ते काम न्यायालयाला हाती घ्यावे लागत आहे, यासारखी शरमेची गोष्ट नाही. कोणत्याच सरकारला किंवा गृहनिर्माण विभाग, सनदी अधिकारी यांनाही अशी गरजच कधी वाटली नाही, याचे कारण उघड आहे. झोपडपट्टांकडे गोरगरिबांच्या निवाच्यापेक्षा मतपेट्ट्या म्हणूनच राजकारणांनी कायम पाहिले. झोपडीवासियांना पर्यायी घेरे देताना नव्याने झोपड्या उभ्या राहूनयेत, यासाठी १९९५ पर्यंतच्या झोपड्या अधिकृत मानण्याची मर्यादाही ठेवण्यात आली होती. मात्र, लोकप्रतिनिधींच्या रेट्यातून ही मर्यादा २००० सालापर्यंत वाढली. १४ कुटांपर्यंत

A panoramic view of a dense urban area, likely a slum or informal settlement, featuring numerous multi-story buildings, many with blue-tiled roofs. In the foreground, a paved road is lined with small, colorful structures and people. The background shows more buildings, some under construction, and a few tall electrical pylons against a hazy sky.

इमारती ही राहणीमानाच्या दृष्टीनेही दूषोच्च ठरली. कधी बिल्डरने कॉर्पस बुडविला म्हणून तर कधी रहिवाशांनी मासिक हिस्सा थकविला म्हणून, या इमारतींची लिफ्ट बंद असणे, वीज कापली जाणे, पाण्याचा खडखडाट अशी परिस्थिती रहिवाशांवर आली. कित्येक प्रकल्प वीस वीस वर्षे केवळ रगडलेले व रहिवासी संक्रमण शिवायांमध्ये खितपत पडलेले. झोपडपट्टी पुनर्वसन प्राधिकरण ही यंत्रणा तर एक नवे कुरण ठरली. पुनर्विकसित इमारतीत घरे मिळाल्यावर दहा वर्षे ते विकता येणार नाही, ही अट झोपडीवासियांना मोफत घरे देताना होती. मात्र त्यास कित्येक ठिकाणी हरताळ फासण्यात आला. घरे विकून लोक पुन्हा झोपडीत गेले. या प्रकारांवर उच्च न्यायालयाने अनेकदा कोरडे ओढले. परंतु सरकारांनी या हस्तांतरणाच्या अटी काढण्याचा कल दाखविला. म्हणजे झोपड्यानिमूलनाच्या हेतूलाच हरताळ फासला गेला. गोरागरीब क कष्टक्यांना स्वस्तात छप्पर मिळाले पाहिजे, हा उद्देश योग्यच. शिवाय, टोलेंजंग गगनचुंबी टॉवरना भूखंड देऊन त्याबदल्यात त्यांनी गरिबांसाठी मोफत घरे बांधणे हे आवश्यकही ठरते. परंतु याचा अर्थ टॉवरवाळ्यांनी झोपड्यांच्या जिवावर कमवायचे, झोपडीदांदांनी हतबल कष्टक्यांच्या आणि अतिक्रमितांनी करादात्यांच्या, असाही होत नाही. या प्रकारांना आठा बसायला हवा. जे मॉडेल मुंबईत राबविले जाते, तेच राज्यभरां अस्तित्वात येते. जगातील सर्वांत मोठी झोपडपट्टी आमच्याकडे, असा टेंभा आपण किती काळ मिळवत राहायचा? विदेशातील पर्यटकांचे झोपडपट्टी पर्यटन हेच आपले आकर्षण ठरणे भूषणावह नाही. प्रत्येक निवडणुकीत आजही झोपडीमुक्त मुंबई हीं घोषणा द्यावी लागते, हे नगरसेवकापासून खासदारांपर्यंत आणि सनदी-सरकारी अधिकारी, पोलिस या सर्वांचे अपयश आहे. न्यायालयाच्या दण्क्याने तरी या बजबजुपीतून मुंबापुरीची सुटका व्हावी.

स्वागताहूं 'लेझर' बंदी

पुण्याच्या गणेश विसर्जन मिरवणुकीत लेझर किरणांचा वापर करण्यावर बंदी घालण्याचा पुणे पोलिस आयुक्तांचा निर्णय स्वागतार्ह आणि अनुकरणीय आहे. राज्यातील अन्य शहरांनीही हा कित्ता गिरवायला हवा. खेरे तर राज्य सरकारनेच उत्सवांमधील लेझरबंदीबाबत व्यापक निर्णय घ्यायला हवा. गेल्या काही वर्षांपासून गणेशोत्सवातील, विशेषत: मिरवणुकांतील लेझरबंदी किरणांचा वाढता वापर अनेकांच्या डोळ्यांना घाटक इजा करतो आहे. गेल्या वर्षी पुण्यासह काही शहरांत लेझरमुळे डोळ्यांना गंभीर इजा झाल्याची प्रकरणे घडली. डोळ्यांसारख्या नाजूक अवयवाला अपायकारक ठरणाऱ्या घटकांचा वापर तातडीने थांबविष्ण्यासाठी पुण्यातील नागरिक आग्रही होते. 'महाराष्ट्र टाईम्स' नेही याबाबत पुढाकार घेतला होता आणि यंदाच्या गणेशोत्सवाची चाहूल लागताच हा मुद्दा पुन्हा ऐरीवर आणला. पुण्यातील या वर्षाच्या गणेशोत्सवाबाबत गणेश मंडळांबोरील बैठकीत हा मुद्दा चर्चिला गेला आणि पोलिस आयुक्त अमितेशकुमार यांनी लेझरबंदीचा निर्णय जाहीर केला. ही बंदी धुडकावून लेझरचा वापर करण्यांवर कारवाई करण्याचा इशाराही आयुक्तांनी दिला आहे. या निर्णयाची प्रत्यक्ष अंमलबजावणी होईल हे पाहावे लागेल. त्याची जबाबदारी पोलिसांवर आहेच; परंतु गणेश मंडळांच्या कर्त्तव्याधर्त्यावरही आहे. उत्सव सुरु होण्याच्या आधी अनेक आश्वासने देऊन, आणाभाका घेऊन प्रत्यक्ष उत्सवात त्यांपैकी कशाचीही अंमलबजावणी होत नाही, असा पुणेकरांचा अनुभव आहे. ना ढोल-ताशा पथकांची संख्या कमी होते; ना मिरवणूक लवकर संपते. दरवर्षी तेच ते होते लेझरबरील बंदीही अशाच प्रकाराची असेल, तर त्याचा काही उपयोग होणार नाही.

सामाजिक, सांस्कृतिक आणि राजकीय कंगोरे आहेत. हा सावंजनिक उत्सव मुरु करण्याच्या प्रेरणा स्वातंत्र्य चळवळीशी संबंधित असल्या, तरी समाजमनाला आकर देण्यात, त्याची सांस्कृतिक जडणघडण करण्यात आणि स्थानिक पातळीवरील नवीन नेतृत्व निर्माण करण्यात गणेशोत्सवाचे मोठेच योगदान आहे. अशा उत्सवात काळानुरूप बदल होणे स्वाभाविकच; परंतु दुर्दैवाने त्याला काही वर्षांत उन्मादी स्वरूप येत गेले. ध्वनिवर्धकांच्या उंच भिंती उभारून कर्णकर्कश आवाजात गाणी वाजविण्याने आणि लेझर किरणांच्या भडीमारात बीभत्स नृत्यांनी उत्सवाला विकृत केले; मात्र गणेशोत्सव ही कार्यकर्ते घडविणारी शाळा मानली गेल्याने आणि मपेढीच्या राजकारणासाठी त्याचा उपयोग होत असल्याने नेतेमंडळीनीही या विकृतीला इतरभाग लावला. त्यामुळे ही तिकाती मुद्दांने

गणेशोत्सवाचे जणू वैशिष्ट्यच बनत गेली. अशा अनेक विकृती उत्सवात शिरल्या असल्या, तर्र त्यांकडे राजकीय नेते चिकित्सकपणे पाहत नाहीत उलट, याकडे बोट दाखविण्याचीच तोंडे बंब करण्याचा प्रयत्न होतो. 'हा लोकांचा उत्सव आहे तो त्यांना हवा तसा साजरा करू द्या,' असे म्हणून उत्सवाला दणदणाटी, कंठाळी स्वरूप देण्यानु पाठीशी घाटले जाते. धूनिवर्धकांसाठी सर्वोच्च न्यायालयाने रात्री दहापर्यंतची वेळ दिली असली. तरी गणेशोत्सवात त्याला काही दिवस सवलत देण्याची स्पर्धाच नेत्यांमध्ये लागली. उत्सवाच्या काळात कायदा पायदढी तुडविण्या कार्यकर्त्यांवर पोलिसांनी दाखल केलेले गुहेरी मागे घेण्याचीही स्पर्धा निर्माण झाली. यामुळे गणेशोत्सवात काहीही केले तरी चालते, अशी निर्नायकी स्थिती निर्माण झाली. असा स्थितीत उत्सवाला तवला लागले.

आणि नियमन करणे आणखी आव्हानात्मक बनले आहे. लेझरबंदीचा निर्णय या पार्श्वभूमीकर द्याला आहे.

हे विधानसभा निवडणुकीचे वर्ष आहे. सर्व ‘भावी आमदार’ गणेशोत्सवाचा घडाका वाढविणार यात शंका नाही. त्याची झलक आजच दिसते आहे. गेल्या काही वर्षांपासून पुण्यासह राज्यातील गणेशोत्सवात ढोल-ताशा यांसारख्या पारंपरिक वाद्यांचा वाढलेला वापर ही खेरे तर चांगली गोष्ट म्हणायला हवी. मात्र, त्याचाही अतिरेक होऊन चालणार नाही. उत्सवाच्या दीड-दोन महिने आधीच पुण्यात नदीकाठी आणि मोकळ्या मैदानांत संध्याकाळी ढोल-ताशांचा आवाज घुमू लागतो. वादकांसाठी हा सराव महत्वाचा असला, तरी त्या-त्या भागांतील ज्येष्ठांना, मुलांना या आवाजाचा त्रास होतो. कर्णबधीरता येण्यापासून हृदयविकारापर्यंतचे धोके त्यातून उद्भवतात. याचाही विचार करून सरावाच्या जागांचे नियमन व्हायला हवे. विसर्जन मिरवणुकीत या पथकांच्या संख्येपासून त्यांच्या वादनाची वेळ निश्चित करण्यापर्यंत अनेक मुद्दे पोलिस आयुक्तांच्या बैठकीत मांडले गेले. या सर्व मुद्द्यांची अंमलबजावणी व्हायला हवी. मुंबई, नाशिक, नागपूर, छत्रपती संभाजीनगर, कोल्हापूर यांसह राज्यातील अन्य प्रमुख शहरांत गणेशोत्सवाबाबत अशी भूमिका घेऊन ती प्रत्यक्षात आणली जावी. बुद्धीची देवता असलेल्या आणि मांगल्याचे प्रतीक असलेल्या गणेशाच्या उत्सवाला अधिक चांगले आणि नेटके स्वरूप देणे ही सरकारबरोबरच समाजाचीही जन्मात्राती खाढे

શહારપણાચી માધાર

प्रस्तावित प्रसारण सेवा नियमन विधेयकाचा मसुदा मागे घेऊन केंद्र सरकारने योग्य निर्णय घेतला आहे. हा मसुदा गेल्या वर्षी तयार झाल्यापासूनच त्याविषयी अनेक शंका-कुशंका विचारल्या जात होत्या. त्यातील अनेक तरतुदीविषयी नाराजी होती. आता सरकारने पुन्हा नवा मसुदा तयार करून तो विचारार्थ सादर करण्याचे ठरविले आहे. टीका आणि आक्षेपांनंतर केंद्र सरकारने ही संवेदनशीलता दाखविली, हे योग्य झाले आहे. ही माधार शहाणपणाची आहे. भारतात १९५५ मध्ये झालेल्या केबल कायद्याने सर्व आधुनिक माध्यमांचे नियमन सध्या होते. या कायद्याला तीस वर्षे होतील. या काळात मनोरंजन, प्रक्षेपण, प्रसारण, दूरसंचार यांचे विश्व प्रत्यक्ष तंत्रसामग्री, प्रक्षेपणाचे तंत्रज्ञान आणि या माध्यमांमधून प्रसारित होणारा मजकूर किंवा कलात्मक आविष्कार अशा सर्व अंगांनी पूर्ण बदलून गेले आहे. ओटीटी म्हणजे ‘ओव्हर द टॉप’ या तत्रसुविधेमुळे माहिती आणि मनोरंजनाचे नवे विश्व साकारले. ओटीटी ही मुळात व्हिडिओ स्ट्रिंगिंग सर्विस असते. तिला इंटरनेटची सुविधा आणि मोबाईल फोनपासून लॅपटॉपर्यंत कोणतेही साधन पुरेसे असते. ही कमालीची सुट्टसुटीत, ग्राहकांना हवे ते देणारी, वेगवान आणि निर्बंधमक्त सविधा

आहे. अमेरिकेत जन्म झाल्यावर तिने सगळे जग पादाकंत केले. भारतात आज या व्यवसायाचा व्याप किमान दहा हजार कोटी रुपयांचा असेल. चीनमध्ये तो एक लाख कोटी रुपयांचा आहे. भारतात उद्या काय होईल, याचा यावरून अंदाज यावा. हे सगळे विस्तारित विश्व नियंत्रित व्हाबे, अशी सरकारची नव्या कायद्याचे प्रारूप मांडताना कल्पना होती. मात्र, ओटीटीसहित सर्वच स्वतंत्र माध्यमांवर नव्या कायद्याने अनावश्यक नियंत्रण येईल, तेव्हाच सुरु झाली. त्या तक्रारीत तथ्याही होते.

आज लोकप्रिय ओटीटी फलाटांची संख्या दहाच्या घरात आहे. ती वाढत राहणार. जाहिरातीसहित मजकूर किंवा सामग्री मोफत पुरविणे, विशिष्ट कार्यक्रम तितकेच पैसे घेऊन देणे किंवा ओटीटी प्लॉटफॉर्मचा वर्गणीदार बनवून सेवा देणे.. अशा तीन प्रकारे ही सेवा सध्या मिळते. मात्र, या सगळ्यात ग्राहकांच्या पुढच्यात येऊन पडणाऱ्या सामग्री म्हणजे कंटेंटवर कोणत्याही पातळीवर ठोस नियंत्रण नाही. ते आणताना नव्या भारतीय न्याय संहितेच्या चौकटीत (बीएनएस) जे येणार नाही; अशा कंटेट किंवा मजकुराचे नियमन कसे करायचे, याचा आता नव्याने विचार

करावा लागेल. गेल्या वर्षी या कायद्याचा प्रस्ताव आला तेव्हा ‘कंटेंट इव्हेल्यूशन कमिटी’ म्हणजे ‘मजकूर मूल्यमापन समिती’ नेमण्याची कल्पना त्यात होती. या समितीत विविध प्रकारचे माध्यम तज्ज्ञ आणि अधिकारी असतील, असे म्हटले होते. आता सरकार कायद्याचा नवा मसुदा करताना या समितीला अधिक स्वायत्ता देते का आणि सरकारी नियंत्रणापेक्षा तिचा प्रत्यक्ष कारभार या विषयातील तज्ज्ञांकडे सोपविण्यास तयार होते का, याची उत्सुकता आहे. या समितीला जुर्नल पठडी सोडून नवी तंत्राधारित, वेगवान कार्यपद्धती स्वीकारावी लागेल. तशा नेमक्या सूचना या व्यवसायातली मंडळी आता कशा पुढे आणतात हे पाहावे लागेल. दुसऱ्या मोदी सरकारने या विधेयकाचा मसुदा प्रसारित केला तेव्हाची आणि आजची राजकीय परिस्थिती वेगळी आहे. मात्र हा विषय संवेदनशील असल्याने विरोधकांनी त्याच्या गुणात्मक पाराख करण्याची गरज आहे. नवा कडक कायदा असेल तर सरकारी हस्तक्षेपाची जर्शी भीती आहे; तितकीच भीती आज समाजमाध्यमांत किंवा ओटीटी फलाटांमध्ये चित्रित होणाऱ्या हिंसा बीभत्स, नुशंस आणि अर्थीही कंटेंटचीही आहे उद्या कोणतेही सरकार आले तरी त्याला गेल्या

तीन दशकांत बदलून गेलेल्या या क्षेत्राचे नियमन कसे करायचे, याचा गंभीर विचार करावाच लागेल. डिजिटल तंत्रज्ञानाला आणि प्रक्षेपणाला देशांच्या सीमा समजत नसल्या तरी भारतासारख्या व्यामिश्र देशात ही सगळी तंत्रसाधने मोकाट सुटणेही अपेक्षित नाही. ओटीवीबर येणाऱ्या मालिकांची कंठाळी कथानके, बीभत्स चित्रण आणि अश्लीलता यांच्याविषयी कायम तक्रारीचा पाऊस पडत असतो. हे सारे परदेशात तयार होते आणि इथे दिसते, असेही नाही. अनेक भारतीय निर्माते आणि दिग्दर्शक ही अर्थहीन कथानकांच्या अश्लील व हिंस मालिका बनवतात. त्यांच्यावर योग्य अंकुश ठेवायचा पण अभिव्यक्ती स्वातंत्र्याचा संकोच होऊ द्यायचा नाही; अशी ही तारेवरची कसरत आहे. केंद्र सरकारने आता एक पाऊल मार्गे घेतल्यानंतर मनोरंजन उद्योग, कायदेतज्ज्ञ, मानसशास्त्रज्ञ, समाजशास्त्रज्ञ व एकूण सुशील समाज यांनी सरकारला योग्य त्या सूचना कराव्यात. तारतम्याचा तोल जाऊ न देता या महाकाय प्रतिमासृष्टीचे उचित नियमन करणे आवश्यकच आहे.

लाडक्या बहिणींना करावी लागणार वर्षभराची प्रतिक्षा २१०० रुपयांसाठी भाऊबीजेचा मुहूर्त सुधीर मुनगांटीवारांनी केले स्पष्ट

मुंबई (वृत्तसंस्था)

महाराष्ट्रात पुन्हा एकदा महायुतीने सत्ता स्थापन केली आहे. विधानसभा निवडणुकीच्या प्रचाराच्या वेळी महायुतीच्या नेत्यांनी लाडकी बहीण योजनेच्या रकमेत वाढ करत २१०० रुपये देण्याचे आश्वासन दिले होते. सरकार स्थापन झाल्यावर खरेच रकमेत वाढ होणार की के वळ निवडणुकीसाठी आश्वासन आहे, असा प्रश्न निर्माण झाला आहे. यावर भाजप नेते सुधीर मुनगंटीवार यांनी उत्तर दिले आहे.

एका वृत्तपत्राला मुलाखत देताना सुधीर मुनगंटीवार यांना प्रश्न विचारापात आला

की, लाडकी बहीण योजनांतर्गत महिलाना दिल्या जाणाऱ्या रकमेत वाढ करू. महिलाना १५०० रुपयांऐवजी २१०० रुपये देण्याचे आश्वासन देण्यात आले आहे. ते आश्वासन पूर्ण कराल का? करण राष्ट्रवादीने म्हंटले आहे की हे आश्वासन केवळ एकनाथ शिंदे यांचे होते. यावर उत्तर देताना सुधीर मुनगंठीवार म्हणाले, आम्ही १०० टक्के ते आश्वासन पूर्ण करू. महिलाना दिली जाणारी रक्कम १५०० रुपयांवरुन २१०० रुपये अशी वाढवली नाही तर देशात आमची प्रतिमा खराब होईल. निवडणुका सिंकल्यात आश्वासन पारा न करायापे तरी

पिंपराही लोणी रातो पूर्णा होता. (पाचुळ)
आम्ही पुढील वर्षी भाऊबीजेपासून रक्कम
वाढवू शकतो, असे सुधीर मुनगंटीवार यांनी
स्पष्ट केले आहे. विधानसभा निवडणुकीच्या
प्रचारावेळी महायुतीने लाडकी बहीण
योजनेचा देखील चांगलाच प्रचार केला
होता. याचा फायदा निवडणुकीत मतदानातून
झाला असल्याचे दिसत आहे. तसेच
महायुतीच्या नेत्यांनी त्यांच्या या विजयाचे
श्रेय लाडक्या बहिंगांनाच दिले आहे. तसेच
लाडकी बहीण योजना ही महिलांना थेट
आर्थिक लाभ देणारी योजना निवडणुकीत
निर्णयिक ठरवी असल्याचे मत देखील
गान्धींची विश्वेषकांनी पांडुले शावे

**भाजप नेत्यांना काय वाटते माहिती नाही
पण एकनाथ शिंदेना उपमुख्यमंत्रीपदासह गृहमंत्री
पद घावे अशी आमची इच्छा-गुलाबराव पाटील**

मुंबई (वृत्तसंस्था)

एकनाथ शिंदे यांना मुख्यमंत्रीपद मिळावे अशी आमची पूर्वीपासूनच मागणी आहे. स्थानिक स्वराज्य संस्थांची निवडणूक पाहता त्यांना हे पद मिळाले असते तर फायदा झाला असता. भाजप नेत्यांना काय बाटे आम्हाला माहिती नाही. पण शिंदेना उपमुख्यमंत्रीपदासह गृहमंत्रीपद दिले जावे अशी आमची मागणी आहे, असे शिवसेना नेते गुलाबराव पाटील यांनी म्हटले आहे. गुलाबराव पाटील येथे पत्रकारांशी बोलताना म्हणाले की, एकनाथ शिंदे यांनी यापूर्वीच सरकार स्थापनेत आपली कोणतीही आडकाठी येणार नसल्याचे म्हटले आहे. त्यांनी भाजपच्या केंद्रीय नेतृत्वाचे आदेश आपल्याला मान्य असल्याचेही सांगितले आहे. आम्ही त्यांचे आदेश पाळणारे शिवसैनिक आहेत. पण एकनाथ शिंदे यांनी सतत रहावे, त्यांनी उपमुख्यमंत्रीपद स्वीकारावे ही आमची मागणी आहे. कारण, त्यांचे भाजपच्या केंद्रीय नेतृत्वासह राज्यातील नेतृत्वाशी

त्यामुळे त्यांचा योग्य तो सन्मान राखला जाईल. केंद्रीय नेतृत्वाकडे आम्ही गृहमंत्रीपदाची मागणी केली आहे. पण त्याचा निर्णय आम्हाला मान्य असेल. त्यामुळे आता या प्रकरणी कोणता निर्णय घ्यायचा हे सर्वस्वी राज्याच्या नव्हे तर केंद्रीय नेतृत्वावर अवलंबून आहे.

ते पुढे म्हणाले, एकनाथ शिंदे यांनी मुख्यमंत्री व्हावे ही सर्वांची इच्छा होती. पण शेवटी ३ पक्षांचे सरकार आहे. तिन्ही पक्षांत समतोल साधण्यासाठी केंद्रीय नेतृत्व जो काही निर्णय घेईल तो आम्ही मान्य करू. तूर्त स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या निवडणुका होईपर्यंत मुख्यमंत्रीपद एकनाथ शिंदे यांच्याकडे हवे होते. कारण, त्याचा महायुतीला फायदा झाला असता. पण नेतृत्वाने ही गोष्ट सोडल्यामुळे आम्ही त्यावर भाष्य करणे योग्य ठरणार नाही. आता एकनाथ शिंदे यांना गृहमंत्रीपद मिळावे अशी आमची मागणी आहे.आम्हांही हिंदूत्वासाठी बाळासाहेब ठाकरे यांच्या

आमच्या जास्त जागा निवडून आल्या असत्या. पण काही लोकांनी माझी विधानाचा चुकीचा अर्थ काढला. शिंदे व भाजपची युती हिंदुत्वासाठी युती झाली आहे. ही विचारांची युती असल्यामुळे ती तुटण्याची शक्यता नाही. एकनाथ शिंदे आता बरे झालेत. त्यांच्या आंदेशाने आम्ही पुन्हा कामाला लागलो आहोत. तब्बेतीच्या कारणामुळे ऑनलाईन बैठका होणार आहेत. त्यात काय झाले हे नंतर सांगितले जाईल, असेही गुलाबारव पाटील यावेळी बोलताना म्हणाले.

गुलाबारव पाटील यांनी यांनी ठाकरे गटाचे खासदार संजय राऊत यांच्यावरही निशाणा साधला. संजय राऊत यांनी शिवसेना संपवली, उद्घव ठाकरे यांना संपवले, तसेच कॅर्प्रेस व राष्ट्रवादीही संपवली. हा माणसूस रोगट आहे. चिकनगुन्यासारखा आहे. त्याने उद्घव ठाकरे यांना चुकीची माहिती देऊन अक्षरश: वेडे केले. आज त्यांच्यामुळे च शिवसेना २० आमदारांवर घसरली आहे, असे ते म्हणाले.

करमाळा नगरीत शिक्षक भारतीची सह विचार सभा संपन्न

लिपिक, आणि आदर्श सेवक यांच्या निवडीस सर्वानुमते मान्यता देण्यात आली. तसेच, शिक्षक भारती दिनदर्शिका २०२५ तालुक्यातील प्रत्येक शिक्षकपर्यंत पोहोचवण्याचे नियोजन करण्यात आले.

या सभेसाठी तालुका अध्यक्ष विजयकुमार गुंड, उपाध्यक्ष किंशोरकुमार जाधवर, सचिव सचिन गाडेकर, कोषाध्यक्ष गोरख ढेरे, प्रसिद्धिरामुख बाळकृष्ण गायकवाड, संघटक सागर देशमुख, मारुती साखरे, बाळासोहेब भिसे आणि अन्य मान्यवर उपस्थित होते.

लाडक्या बहिणींची होणार उलटतपासणी ? ; पात्र महिलांनाच लाभ पोहोचवण्यावर सरकारचा भर

मुबऱ्ह (वृत्तस्मस्था)
विधानसभा निवडणुकीत गेमचेंजर ठरलेली
लाडकी बहीण योजनेच्या अर्जांची पुन्हा
उलटपासणी करण्याचा निर्णय शासनाने
घेटल्याची माहिती आहे. खोल्या दाव्याच्या
पडताळणीसाठी अर्जदारांनी दाखल केलल्या
कागदपत्रांची पडताळणी केली जाण्याची
शक्यता आहे. या उलटपासणी अंती पात्र
लाभार्थी महिलांच्या कागदपत्रांमध्ये काही
वृत्ती आढळल्या तर, त्यांना या योजनेपासून
मुकावे लागेल. मिठालेल्या माहितीनुसार,
या प्रक्रियेत राज्य आणि स्थानिक सरकारी
अधिकारी, समाजकल्याण संघांसह अनेक
विभागांचा समावेश असणार
आहे. विधानसभा निवडणुकीत लाडकी
बहीण योजनेची रकम १५०० वरून २१००
रुपये केले जाईल, असे आश्वासन महायुतीने
दिले होते. आता हे आश्वासन पूर्ण करणार
असल्याचे महायुतीच्या नेत्यांकदून सांगण्यात
आले आहे. दरम्यान, आतापर्यंत २ कोटीहून
अधिक प्रदिनांमध्ये लाडकी बहीण योजनेना

लाभ मिळाला आहे. हाराष्ट्रात नवे सरकार स्थापन झाल्यानंतर, राज्यभारतील मुख्यमंत्री माझी लाडकी बहीण योजनेच्या पात्र आणि लाभार्थी महिलांसाठी एक तपासणी प्रक्रिया सुरू करण्याच्या तयारीत आहे. सरकार आता केवळ पात्र महिलांपर्यंतच मदत पोहोचतेय ना? याबाबत खात्री करण्यावर भर देणार आहे. आर्थिक सहाय्य वितरणात पारदर्शकता येण्यासाठी ही प्रक्रिया केली जाणार असल्याचे सांगण्यात येत आहे. या प्रक्रियेद्वारे, खोटे दावे करण्याच्या किंवा फसवणूक करण्याच्यांची ओळख पटवण्यासाठी अधिकृत रेकॉर्डसह सबमिट केलेल्या कागदपत्रांची उलटतपासणी होईल.

हे लाभार्थी ठरतील अपात्र

निवृत्तीवेतन प्राप्त करण्याच्या किंवा चारचाकी वाहनधारक अर्जदारांना अतिरिक्त छाननीला सामोरे जावे लागेल.

ज्या महिलांच्या नावावर पाच एकरांपेक्षा जास्त जमीन आहे, अशा महिला या योजनेसाठी आगाल असतील

एका कुटुंबातील फक्त दोन महिलांना या
योजनेचा लाभ दिला जाईल.
लाभार्थ्यांना तपासणीच्या विविध टप्प्यातून
जावे लागणार
ज्या लाभार्थ्यांना आधीपासून लाभ मिळाला
आहे, त्यांना तपासणीच्या अनेक टप्प्यांना
सामरे जावे लागणार आहे.
पहिल्या टप्प्यात ओळखीचा पुरावा, उत्पन्नाचा
पुरावा आणि अर्जदारांनी दाखल केलेल्या
इतर संबंधित कागदपत्रांची पडताळणी केली
जाईल. अधिकारी पडताळणीसाठी थेट
लाभार्थ्यांच्या घरी भेट देतील. यामध्ये
पात्रतेची पुष्टी करण्यासाठी घरोघरी
सर्वेक्षणाचा समावेश असू शकतो.
लाभार्थ्यांनी केलेले दावे ओळखण्यासाठी
सरकार त्यांच्या डेटाची तुलना मतदार याद्या,
आयकर रेकॉर्ड किंवा आधार-लिंक डेटा
अशा अधिकत डेटाबेससोबत करेल.
पडताळणी प्राक्रियेत पंचायत प्रमुख किंवा
शहरी संस्थांचे प्रतिनिधी यांसारखे स्थानिक
प्रतिनिधी देण्यातील महापाली दोन शक्तवात

गटनेता निवडीसाठीच्या बैठकीत चंद्रशेखर बावनकुळे बोलायला
उभे राहिले:..अन् देवेंद्र पडणवीसांचे नाव घ्यायलाच विसरले

मुंबई (वृत्तसंस्था)

भाजप गटनेता निवडीसाठी झालेर्ल्या बैठकीमध्ये बोलत असताना भाजप प्रदेशाध्यक्ष चंद्रशेखर बावनकुळे यांनी सर्व नेत्यांचे नाव घेतले. पण यावेळी बावनकुळे हे देवेंद्र फडणवीस यांचे नाव घ्यायचे विसले. काही क्षणात त्यांना गोष्ट लक्षात येतात त्यांनी देवेंद्र फडणवीस हे स्टेजबर नसल्याने त्यांचे नाव विसल्याचे म्हणताच सभागृहात एकच हशा पिकला.

यावेळी बोलताना चंद्रशेखर बावनकुळे पुढे बोलताना म्हणाले की, मी आधीच सांगितले हा ऐतिहासिक दिवस आहे. माफ करा मी आपले नेते देवेंद्र फडणवीस यांचा उल्लेख करायचे राहून गेले. फडणवीस उपस्थित आहेत. खाली असल्यामुळे राहून गेले. चंद्रशेखर बावनकुळे म्हणाले की, मोर्दीच्या नेतृत्वात आपण डबल इंजिन सरकार पुढे नेतृ शकतो, महाराष्ट्र हे देशातील सर्वोत्तम राज्य होऊ शकत. हे जनता आणि मतदारांपर्यंत पोहोचवण्याचं काम केलं.

जनतेने आपल्याला भरभरून यश दिलं. प्रचंड यश दिले. आपल्या सर्वांसाठी आनंदाचा दिवस आहे. ऐतिहासिक विजय आपल्याला मिळाला. सर्वांनी मोर्दीच्या मार्गदर्शनात आणि फडणवीस यांच्या नेतृत्वात आपण ऐतिहासिक महाविजय व्हावा यासाठी प्रचंड ताकद लावली. प्रचंड मे हनत केली. विधीमंडळ गटनेने म्हणून देवेंद्र

फडणवीस यांची निवड झाली आहे. भाजपचे ज्येष्ठ नेते चंद्रकांत पाटील आणि सुधीर मुनगंटीवार यांनी देवेंद्र फडणवीसांच्या नावाचा प्रस्ताव मांडला. त्याला पंकजा मुंडे, आशिष शेलार, गोपीचंद पडळकर यांच्यासह अनेक नेत्यांनी अनुमोदन दिले. एकच प्रस्ताव आल्याने पक्ष निरीक्षक विजय रुपानी यांनी देवेंद्र फडणवीस यांच्या नावाची घोषणा केली.

मी दिल्लीत वेगळ्या कामासाठी गेलो होतो: अजित पवार
अमित शहाना भेटायला गेल्याचे डोक्यातून काढून टाका

मुंबई (वृत्तसंस्था)
दोन दिवसांपासून अजित पवार दिल्हीत होते. ते
आज मुंबईत परत आलेत. अमित शहा यांची
भेट घेण्यासाठी अजित पवार दिल्हीत गेल्याच्या
चर्चा माध्यमांमध्ये सुरु होत्या. तसेच अमित
शहा यांनी अजित पवारांची भेट नाकारल्याचे
वृत्त देखील अनेक माध्यमांमध्ये प्रकाशित झाले
होते. मात्र, अजित पवार यांनी खुलासा केला
आहे. मी दिल्हीता कुणाला भेटण्यासाठी नाही,
तर माझ्या वेगव्या कामासाठी गेलो होतो.
माध्यमांनी दादांना आज भेट नाकारली, उद्या
भेट नाकारली, अशा बातम्या चालवल्या. पण
मी कुणाला भेटण्यासाठी गेलोच नव्हतो, तर
भेट नाकारण्याचा प्रश्न येतच नाही, असे अजित

अजित पवार म्हणाले, सुनेत्रा पवारांना ११ जनपद बंगला मंजूर झालेला आहे. सरकारी निवासस्थान असो किंवा स्वतःचे असो, मला निटनिटके लागू हे सगळ्यांना माहीत आहे. त्यामुळे मी तिचे आर्किटेक्टटला घेऊन नियमात काय गोष्टी करत येईल याचर चर्चा झाली, असे ते म्हणाले. पुढील बोलताना अजित पवार यांनी पक्षाच्या चिन्ह आणि नावाबाबत सर्वोच्च न्यायालयात प्रलंबित प्रकरणाविषयी वकिलांशी चर्चा करण्यासाठी गेले होतो, असे संगितले. आमच्या केसेस ज्ञानाचालल्या आहेत, त्याबद्दल मी वकिलांना कधी भेटलो नव्हतो. नेहमी प्रफुल्ल पटेल हेच दिल्लीतील केसेस बाबतची जबाबदारी पार पाडायचे राष्ट्रवादीच्या चिन्हाबाबतच्या सर्वोच्च न्यायालयात

होती. ती पुढे ढकलण्यात आली आहे. आम हा विषय देखील सुप्रीम कोर्टात प्रलंबित आमी राज्यातील व्यापामुळे दिल्लीतील वकिलांनी भेटता आले नाही. त्यांना भेटणेही आवश्यक होते, असे पवार यांनी सांगितले.अजित पवार पुढे म्हणाले की, आमच्या जवळच्या नातेवाईक लग्न होते, त्यासाठी मी दिल्लीत गेलो होतो. तसेच राज्यापेक्षा दिल्लीत थोडासा आराम मिळतो. त्यामुळे मी दिल्लीत अमित शहा किंवा कुणाला भेटायला गेलो होतो, हे डोक्यातून काढून टाका, असे अजित पवार म्हणाले. आमची आधीच चांगली होती. त्यानुसार शपथविधीसंदर्भातील माहिती देवेंद्र फडणवीसांनी सांगितली आहे. आम सगळे मिळून महाराष्ट्राच्या सर्वांगीण विकासासाठी

राज्यातील सर्व घटकांना कसा करून देता येई
यासाठी आम्ही काम करणार आहोत. शेतकऱ्यांचे
संकटातून कसे बाहेर काढता येईल, यावा
काम केले जाणार आहे. त्यासाठी केंद्र सरकार
देखील आमच्या पाठीशी आहे, असेही प्र
म्हणाले. आता चांगले बहुमत आहे. आपला
कुणाला नाराज होऊ देणार नाही. ह्याला सांभाळा
त्याला सांभाळा, असे होऊ देणार नाही. त्यासाठी
चंद्रशेखर बावनकुले आणि सुनिल तटकरे त्यांना
स्तरावर जबाबदारी पार पाडतील. आम्ही सरकार
काम उत्तम पद्धतीने पार पाडण्याचे काम मनापासून
करू. निवडणुकीच्या काळात दिलेत आवाज
आश्वासनांची पूरता करण्यासाठी आम्ही कटिंग
आहोत. राज्याला पुढे नेण्याचे काम करून देता येईल.

